

Ερώτηση:

Εδώ και λίγο καιρό ο σκύλος μου (15μηνών) κάθε φορά που πλησιάζουμε στο σπίτι σταματάει και δεν έρχεται ακόμη κι αν τον τραβάω λίγο. Έχω αυξήσει την ώρα της βόλτας(1 ώρα) μπας και έρχεται αλλά δεν θέλει με τίποτα του αρέσει έξω όσο κι αν καθόμαστε.Επίσης στην βόλτα αν δεν θέλει να πάει απο την μεριά που τον πάω εγώ απλά πάλι σταματάει δεν έρχεται μέχρι να πάμε απο εκεί που θέλει.Τι να κάνω;

Απάντηση από τον Εκπαιδευτή σκύλων:

Η κατάσταση που μου περιγράφεται είναι γνώριμη σε πολλούς ιδιοκτήτες που ο σκύλος τους μοιάζει να μη χορταίνει ποτέ τη βόλτα του. Μην ξεχνάμε ότι ο σκύλος από τα πρώτα χρόνια ανήκε σε αγέλες που κινούνταν ελεύθεροι στο περιβάλλον. Αυτά τα κατάλοιπα συνεχίζουν να υπάρχουν στα ένστικτα του σκύλου γι' αυτό κιόλας οι σκύλοι απολαμβάνουν τις βόλτες τόσο πολύ. Το ιδανικό για το σκύλο είναι να βγαίνει 2-3 φορές την ημέρα βόλτα για 20 λεπτά τουλάχιστον, έτσι ώστε να εκτονώνεται τόσο σωματικά, όσο και πνευματικά. Η βόλτα είναι ζωτικής σημασίας για το σκύλο γιατί του δίνει τη δυνατότητα να έρθει σε επαφή και να κοινωνικοποιηθεί με άλλους σκύλους, ανθρώπους, να μυρίσει νέες μυρωδιές και να ζήσει διαφορετικές εικόνες. Οπότε είναι εύκολο να αντιληφθούμε το γιατί δε θέλει να επιστρέφει στο σπίτι. Από εκεί και πέρα, μετά το πέρας της βόλτας, όταν δε θέλει να σας ακολουθήσει στο σπίτι, αποφύγετε απότομες κινήσεις και απλά ενθαρρύνετε τον να σας ακολουθήσει. Αν εξακολουθεί να μην έρχεται, τραβήξτε ελαφρά το λουρί λέγοντας του έλα και μόλις το κάνει επιβραβεύστε τον. Τώρα, όσον αφορά ότι δε σας ακολουθεί δεν πρέπει **ποτέ** να πηγαίνετε όπου σας υποδεικνύει. Σε ένα σκύλο ο αρχηγός της αγέλης του Πρέπει να έχετε πάντα την προσοχή του. Μόλις νιώσετε το λουρί να σας τραβάει, ή να σταματάει αμέσως αλλάξτε κατεύθυνση προς την ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση όπου θέλει να πάει κάνοντάς του ένα χαρακτηριστικό ήχο ή λέγοντας του "πάμε" . Ακόμα και αν κάτι του αποσπάσει την προσοχή και επιχειρήσει να μας τραβήξει προς τα εκεί, προσπερνάμε κάνοντας το ίδιο. Ο λόγος που αλλάζουμε κατεύθυνση είναι για να του αποσπάσουμε τη προσοχή απο το ερέθισμα και να τον επαναφέρουμε στη σωστή θέση, έτσι ώστε να επικεντρώνουμε την προσοχή του αναγκαστικά σε εμάς. Επειδή ακόμα είναι μικρός ηλικιακά θα είναι πιο εύκολο να τον μάθετε από το ότι αν ήταν μεγαλύτερος, απλά πρέπει να έχετε επιμονή και επιμονή.